

קלה:

עין משפט
נר מצוה

י א ב מ"י פ"א מהל'
תרומות הל' כ טוש"ע
י"ד ק"י שלא סעיף יא:
י"א ג מ"י פ"ד שס הל' ח
טוש"ע י"ד ק"י שלא

יב ד מיי פ"ו מהלכות
 זכורים הל' ו' טוש"ע
 י"ד קי' של סעיף ז:
יג ה מיי פ"ד מהלכות
 זכורות הל' א' טוש"ע
 י"ד קי' של סעיף ז:
יד ו מיי שם טוש"ע שם
 סעיף ג:

תורה אור השלם

- [illegible]

- דברים ו ט
7. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי
בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
לְהֵם בְּיָמַי הַשָּׁמַיִם עַל
הָאָרֶץ: דברים יא כא

שיטה מקובצת

וַיִּשְׁן בַּחֲלוּלִי:

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין

ורבנן לא אכתוב לא וי"ו ולא ראשית. וזאת לרצון נמי תתקין לה כתוב לזמן ולא ראשית ואולי יפליא מדגן דשומפות עובד כוכבים פטור מראשית הוג' דמדמרי רצון לעיל ראשית הפסיק הענין משמע הא' לאו ראשית הוא לפינן מרישיה דקרא וי"ל דרצון לדבריו דר' אלעאי קא אמרי לדברין דעבי למילף מרישיה דקרא דלא ראשית הפסיק הענין: **ואב"א** שותפות עובד כוכבים בתרומה רבנן חייבי מחייבי. מתוך פ"ה אחרון משמע דמדגן יוכל למעוטי שומפות עובד כוכבים

ורבנן לא נכתוב רחמנא לא וי"ו ולא ראשית
ורבי אלעאי אידי דהאי קדושת דמים והאי
קדושת הגוף פסיק להו והדר ערבי להו
ואיבעית אימא שותפות עובד כוכבים
בתרומה רבנן חיובי מחייבי דתנאי ⁶ ישראל
ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות
יטבל וחולין מעורבים זה בזה דברי רבי
רבן שמעון בן גמליאל אומר של ישראל
חייב ושל עובד כוכבים פטור עד כאן לא
פליגי אלא דמר סבר ⁷ יש כרירה ומר סבר
אין כרירה אבל ² שותפות דעובד כוכבים
דברי הכל חייבת ואי בעית אימא תרוייהו
לד' אלעאי מצאנך נפקא שותפות דעובד
כוכבים מאי מעמא דלא מייחדא ליה
⁸ לישראל נמי לא מייחדא ליה ורבנן עובד
כוכבים לאו בר חיובא הוא ישראל בר
חיובא הוא אמר רבא מודה רבי אלעאי
בתרומה אע"ג דכתיב ¹ דגנך דידך אין
דשותפות לא ² כתב רחמנא תרומותיכם אלא
דגנך למה לי למעוטי שותפות עובד כוכבים
חלה אע"ג דכתיב ראשית ואיכא למימר
גילף ראשית ראשית מראשית הגז מה להלן
דשותפות לא אף כאן דשותפות לא ³ כתב
רחמנא ² ערסותיכם אלא מעמא דכתיב
ערסותיכם הא לאו הכי הוה אמינא גילף
ראשית ראשית מראשית הגז אדרבה גילף
מתרומה ה"נ אלא ערסותיכם למה לי ⁷ כדי
ערסותיכם פאה אע"ג דכתיב שדך דידך
אין שותפות לא כתב רחמנא ³ ובקצרכם
את קציר אצרכם אלא שדך ל"ל דכתיב
שותפות עובד כוכבים בכורה אע"ג דלמי
לל הכרוב אשר יולד ברחם ויציאו

דייך אין דשותפות לא ^ה כתב רחמנא ^ה ובכורות בקרים וצאנכם אלא בקר ^ה וצאנך למה לי למעוטי שותפות עובד כוכבים מזהו אף על גב דכתיב ^ה ביתך דייך אין שותפות לא כתב רחמנא ^ה למען ירבו ימיכם וימי בניכם ^ה ואלא ביתך למאי אתא לכדרבה ^ה דאמר רבה

ורבנן לא לכסוב רחמנא לא וי"ו ולא ראשית. רבנן אמרי ק"א ס"ד
 איתקוש למידי לא נכתוב לא ראשית לאפסקוקניהו ולא וי"ו למסדר
 ערביניהו אלא ודאי אפסקוקניהו ולא תקשיניהו להכי כי היכי דלימירך
 אלאקן לשותפות ישראל (א) אבל דגן (ב) דבשר (ג) למעוטי שותפות עובד כוכבים
 מתרומה וואלך [שם] לשותפות העובד

בצים בגו חבל לשופות ישראל
 אייתר קרא: תרומה קדשת הוּק
 וסורה לזרים וראשית הגו קדשת
 ימים ממונה בעלמא וקדושה לאו
 קא: **פסיק** (ט). אורחיה לאפקסניהו
 דר עריצ להו למילף פטורה
 וזותפות לעוצד כוכבים מהיקשא
 ורומה ודסר אייתר לאַן למיפטר
 זותפות ישראל: ואיציעים אימא
 פסות טוּזד כוכבים וזכרונם רבנן

וְיָבִי מִתִּיבִי חֲלָהוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְלֹא

י למפטר שותפות לעויד כוכים
אשית הגו ביקשא דתרומה הילכך
נך למעוטי שותפות עויד כוכים
אח ודגך למעוטי דיגן עויד
כגון עויד כוכים שלקח
ה של ישראל ומירחה הלוקח אותה
מן העויד כוכים פטור
על פי גזלה בשדה של
עשר ואף

ראל כדאמרינו צמנקות צפרה רצי

מעאל (דף קז.) מירות העוזד

בצבים פוטר אי נמי דגנן ווא דגן
צד כוכבים ולאשמועינן דיש קיין
עוד כוכבים בארץ ישראל להפקיע
מעשר וחלקו של עובד כוכבים
עור שאם חזר ומכרו לישראל אינו
יצא לעשר אבל חלקו של ישראל
יש ואע"פ דמאחלן משמע להו ולא
תפות עובד כוכבים לא משמע
ו מדגנן למעוטי של שותפות עובד
בצבים דדגן כמאן דפליג דמי שהרי
לקיין אותה בצמה וקרינא ביה דגן
ולקו של ישראל אבל אן כל בצמה
המה יש לעובד כוכבים חלק בה
א קרינא בצמה מינייהו לאנן:
קחו שדה. שקנו שדה בשותפות:
ול וחולין מעורבין זה בזה. ואפילו
אחר שחלקו לא אמרינן שם בצריה
לקו של עובד כוכבים הלך לו זה
המגיע לישראל וטבל גמור הוא
א איז בצריה וגם זה שנשאר חציו

כל וחציו חולין דיש קנין לעבוד
וממפריש מן הפטור על החיוב. ולי
דף י"ז שזה שהפריש י"ח חציו שאין שם
ההמחויבות והא ליכא למימר דלימלא
דף י"ז: ג' חציו וישן על המעורבין
ש"ס שכן ומן הישן עששו על הישן שבו
גם על החיוב שבו ומן הפטור שבו על
ושמא אין חדש במעשר לפי חשבון
גדל כובעים ולישראל חלק כיוון דאין
אין (פרק ה' ה"ד) מנאמתי דטעל וחולין
בכל זה המעורב ואם לאו נוטל מן
המפריש על זה לפי חציו ואם הפריש
לפי טעל אחר ור"ם [ב"א] סבר י'
לפי כולו והעם חל על מעשרותיו
רביה דמרווייהו בין שותפות עובד
בצבים ולא שנה דישרלל: ישראל בר
אחאמר רבא. אע"פ דפטר ר' אלעאי
ומע לשנים: אדרבה ליתק מהרומא.
למה לי. קרא עדיסומיכס לחיובא
והמה עיסקא עומר נגלגלת
גיס וחומש גיסה דראמרנין בעיורין
ופה ע"כ לויגן עשירית דידה כמה
וחומש גינה והלוגן ששה גינים
ות בקרקס ואנאנס אפילו לשנים:

דרכ

מסורת הש"ס

(עירובין מ) גיטין
[תוספתא תרומות
זב"ה"י, (ז) [עירובין
: וש"נ, (ג) דישאל,
[מנחות קז.], (ה) [יומא
: ע"ש מנחות לד.],
(ו) [מכות כג.],

גליון הש"ס

מ' ואלא בירך למא
מא. ע"י מנחות דף מד
מ' תוס' ד"ה טלית
רשב"א בחידושו שבת דף
קלא ע"כ ד"ה הואיל:

הגהות הב"ח

(ד) רש"י ד"ה ורנן
 ו' לשתפות ישראל אלא
 פסקין: (ג) ד"ה
 הו' אורחיה: (א) ד"ה
 גל וחולין וכו' ומן
 ה' על השן שנו דיש
 ויכול דאיכא חדש ויש
 ש' ויש צמער כ"ל: אלא
 (ה) תוס' ד"ה ואינעמי
 ממה וכו' שאין קשר
 לחלק אלא צ"ל:

[illegible][illegible]